

464

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 lipca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania przepisów o wprowadzeniu na ziemiach odzyskanych monopolu spirytusowego.

Na podstawie art. 17, 18, 23 i 24 ustawy z dnia 29 marca 1939 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o niektórych daninach publicznych oraz o monopolach państwowych na ziemię odzyskane (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 171) zarządzam co następuje:

§ 1. 1. Artykuły i paragrafy wymienione w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia oraz zastosowane w niniejszym rozporządzeniu skróty posiadają zakres znaczeniowy ustalony w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746).

2. Termin „ustawa wprowadzająca” oznacza ustawę z dnia 29 marca 1939 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o niektórych daninach publicznych oraz o monopolach państwowych na ziemię odzyskane (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 171).

§ 2. 1. Wykonywanie czynności lub zachowanie stanu rzeczy, na które wymagane jest przepisami z zakresu rozporządzenia P. R. oraz przepisami wykonawczymi do tego rozporządzenia zezwolenie lub zgłoszenie, dozwolone jest dla tych przedsiębiorców, którzy złożą w ciągu dwóch miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia odpowiednie podania.

2. W razie odmowy wydania zezwolenia wykonywanie czynności musi być zlikwidowane w ciągu 6 miesięcy od dnia otrzymania ostatecznej decyzji właściwej władzy skarbowej.

3. Właściwe władze mogą odmówić przyjęcia zgłoszenia do wiadomości.

4. W przypadku nieprzyjęcia do wiadomości zgłoszenia zaprzestanie czynności lub usunięcie stanu rzeczy, którego zgłoszenie dotyczy, nastąpić powinno w ciągu 6 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia władzy o nieprzyjęciu zgłoszenia do wiadomości.

5. Osoby fizyczne i prawne, które nie wniosą podania o udzielenie im przepisanych zezwoleń lub nie złożą odpowiednich zgłoszeń mogą w trybie likwidacji wykonywać nadal czynności, wymagające zezwoleń lub zgłoszeń, tylko do dnia 31 grudnia 1939 r., jednakże z zachowaniem obowiązujących przepisów regulujących produkcję i obrót wytwarzanych lub zbywanych artykułów.

6. Przepisy ust. 5 niniejszego paragrafu nie obejmują czynności wyrobu wódek w zakładach sprzedaży oraz wyrobu wódek czystych

przez fabryki wódek, które to czynności z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są zabronione.

7. Uchylenie uprawnień, wynikających z umów zawartych z zarządami monopolów (art. 15 ustawy wprowadzającej) dotyczy wyłącznie umów zawartych przed zmianą suwerenności państwowej na ziemiach odzyskanych.

§ 3. 1. Osoby fizyczne lub prawne prowadzące likwidację swych zakładów (ust. 2, 4 i 5 § 2 niniejszego rozporządzenia) zwolnione są od obowiązku uiszczania opłat patentowych za okres wyznaczony do likwidacji swych przedsiębiorstw.

2. Zwalnia się gorzelnie rolnicze od obowiązku uiszczania opłat patentowych za kampanię 1938/39.

§ 4. Przedsiębiorcy zakładów podlegających opłatom patentowym, którzy otrzymają zezwolenia lub których zgłoszenia zostaną przyjęte lub zatwierdzone, obowiązani są uiszczyć opłaty patentowe za rok 1939 w ciągu sześciu tygodni od dnia otrzymania zezwolenia lub zawiadomienia o przyjęciu lub zatwierdzeniu zgłoszenia, w części stawki odpowiadającej stosunkowi pełnych miesięcy do całego roku, jakie upłyną do końca 1939 r. od chwili wejścia w życie ustawy wprowadzającej.

§ 5. Fabryki wódek zobowiązane są w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania zezwolenia na dalsze prowadzenie zakładu (art. 19) zgłosić P. M. S. w trybie przepisany w § 161 wyroby, które zamierzają nadal produkować, do zbadania i zarejestrowania. Do chwili otrzymania zawiadomienia o zarejestrowaniu, fabryki mogą produkować i wypuszczać zgłoszone wyroby bez numeru rejestru.

§ 6. Zapasy gotowych artykułów, których produkcja i rozlew unormowane są rozp. P. R. oraz przepisami wykonawczymi do tego rozporządzenia, z wyjątkiem napojów spirytusowych i spirytusu, mogą być zbywane choćby nie odpowiadały wymogom obowiązujących przepisów, w okresie wyznaczonym na likwidację zakładów lub w innych przypadkach w okresie do dnia 31 grudnia 1940 r.; po tych terminach sprzedaż zapasów artykułów, nie dostosowanych do wymogów obowiązujących przepisów, jest niedozwolona.

§ 7. 1. Napoje spirytusowe, nie zaopatrzone w numery rejestru, znajdujące się w za-

kładach sprzedaży, które ulegają likwidacji (ust. 2 i 5 § 2 niniejszego rozporządzenia), mogą być sprzedawane przez te zakłady w okresie wyznaczonym na ich likwidację. Zakłady, które otrzymają zezwolenie na dalszą sprzedaż napojów spirytusowych, mogą sprzedawać wyroby nie zaopatrzone w numery rejestru do dnia 31 grudnia 1940 r.

2. Zapasy spirytusu w zakładach sprzedaży, z wyjątkiem butelkowanego spirytusu na cele domowo-lecznicze (wyroby P. M. S.), powinny być zlikwidowane w ciągu 2 tygodni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zapasy gotowych wyrobów, znajdujące się w fabrykach wódek w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

1) w butelkach o pojemności do 2 litrów, po zaopatrzeniu w etykiety lub dodatkowe nalepki, na których należy wymienić ilość i moc wyrobu, nazwę i siedzibę firmy oraz napis „Ziemie odzyskane — sprzedaż likwidacyjna” tudzież po zamknięciu naczyń w sposób przewidziany w § 163 ust. 1,

2) w naczyniach o pojemności większej niż 2 litry po rozlaniu wyrobów wódczanych do naczyń o pojemnościach ustalonych w przepisach § 162 oraz po zaopatrzeniu naczyń w etykiety z przepisnymi oznaczeniami oraz w napis „Ziemie odzyskane — sprzedaż likwidacyjna” tudzież po zamknięciu naczyń w sposób przewidziany w § 163 ust. 1,

— mogą być sprzedawane w okresie do dnia 31 grudnia 1939 r. Do tego okresu mogą być też sprzedawane wyroby wyprodukowane w okresie między wejściem w życie niniejszego rozporządzenia a zarejestrowaniem danego wyrobu.

4. Po terminach wyznaczonych w niniejszym paragrafie zakłady sprzedaży powinny zlikwidować zapasy wycofać z obrotu handlowego i usunąć z pomieszczeń tych zakładów, a fabryki wódek przerobić niesprzedane zapasy na wódki całkowicie odpowiadające obowiązującym przepisom. W przypadku skazania przedsiębiorcy za naruszenie przepisów niniejszego ustępu — zapasy napojów spirytusowych, nielegalnie przechowywanych, ulegają przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa.

§ 8. Na prośby przedsiębiorców zakładów produkcyjnych Minister Skarbu może zwalniać te zakłady z ważnością do dnia 31 sierpnia 1942 r. od obowiązku dostosowania

lokali i urządzeń do wymogów obowiązujących przepisów.

§ 9. Gorzelnie rolnicze, istniejące przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, zwalnia się na okres do dnia 31 sierpnia 1942 r. od wymogów przewidzianych w § 96. Po tym terminie Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych na prośby przedsiębiorców, może przyznać tym gorzelniom charakter gorzelni rolniczej, choćby gorzelnie te nie odpowiadały warunkom ustalonym w § 96.

§ 10. Minister Skarbu może w okresie do dnia 31 sierpnia 1942 r. zwalniać przedsiębiorców gorzelni, rektyfikacji i zakładów odwadniania od odpowiedzialności za nadmierne ubytki spirytusu, wynikającej z przepisów art. 22.

§ 11. Izba skarbowa może w okresie do dnia 31 sierpnia 1942 r. zezwalać na odmienne od obowiązującego systemu prowadzenie ksiąg kontrolnych i przeprowadzanie obrachunków przy zachowaniu bez zmian obowiązujących norm zaników, tudzież czynić wyjątki od innych przepisów regulujących warunki kontroli, a ponadto od przepisów § 65 ust. 2 i 3.

§ 12. 1. Odracza się stosowanie przepisów art. 21, 28 — 36 i 38 rozp. P. R. na okres do 31 sierpnia 1942 r. w stosunku do gorzelni istniejących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Produkcja, zakup i odbiór spirytusu z gorzelni rolniczych w kampanii 1938/39 odbywać się będzie na warunkach zawartych już przez P. M. S. umów z gorzelniami.

3. Produkcja, zakup i odbiór spirytusu z gorzelni istniejących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia w okresie do 31 sierpnia 1942 r. odbywać się będzie na warunkach ustalonych w drodze umów z P. M. S., przy czym warunki umów podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*